

Apparuit dominus abrahe in conualle mabre. Cūq̄ eleuass̄ oculos vidit tres viros et occurrens vnū ex eis ad orauit. Dicit ioseph⁹ tres angelos in specie huāna missos ut vn⁹ nunciaret abrahe de filio suo verbum dei duo s̄buerēt sodomaz Eusebi⁹ vero ait Primo omnium prophetay abrahe verbū dei cū i figura apparuisset huāna vocatō; gēcium pollicetur. Et sic apparuit ei fili⁹ quē adorauit. Sed q̄ nusq̄ legitur p̄ appuisse in s̄bieda creatura dicitur q̄ duo angeli appuerūt in signacōne duoz̄ precōnū moyfi a helpe quoz̄ alter primū preuenit aduentū. aliter preuenit sedm̄ quo s̄a rogauit ab̄ hā ut diuerterent ad eū paulo lū comitendo cōfortarent qui assenserūt. Et festinās abrahā precepit scire. ut de tribus satis simili faceret s̄beneritios panes. Ip̄e q̄ tulit vitulū de armento optimū tuncq̄ butirum a lac a vitulū asatum p̄ o fuit coram eis. Ve risimile est q̄ prius hominēs credidit q̄bus hęc remia pauit post āgelos si esse cōprobauit. de cibo quē s̄p̄serūt potest dici q̄ in masticādo exinamit⁹ sit sicut aq̄ calo regnis Ab̄ham stabat iuxta eos Sara vero erat

Dūc ordmē vidēt augustim⁹ cōprobare i genesi sup hūc locum. quo audito risit sara. scz̄ q̄ prius putauit abrahaz̄ eos eē homines in quib⁹ tam̄ de⁹ loq̄ret̄ propter q̄dā signa dīne maiestatis in eis appaerentia id̄ q̄ pronus in terrā non eos.

post ostiū tabernaculi et dixit angelus. Reuertēs vēmā ad te tpe isto id est eos die reuoluto ano a habe bit sara filii um. Quo audito risit sara. Erant enim ambo senes a desierant scē fieri muliebria idē mēstrua. Quibus deficientibus vis piendi deficit. Si alter iuuenis eēt. nō eēt impossibile ex sene a iuvene prolem fieri. Sed ambo erāt profectē etatis. Ad hęc etiā ipsa sterilis erat. Risit ergo q̄ dubitauit di. Post q̄ cōse It forte credidit nūc a dñs me adolatorie dictuz̄ us vtil⁹ ēvo q̄ bñ pauēat eos luptati opam dabo. Dixitq̄ dñs ad abrahā. Quāē risit sara. s̄nū q̄d q̄c̄p̄ d̄ ē difficile. Rogauit sara se risisse perterrita. Ecce qua intētiōe q̄sq̄ riserit. diiudicare potuit qui corda nouit.

De. ij. āgel⁹ descēdētib⁹ i sodomā. Vm fuerūt viri dire xerūt oculos cōn̄ sodomā et abrahā gradiebatur siml a dixit domin⁹. Non potero celare abrahe que gesturus sum a ait ad illum. Clamor sodomoz̄ a gomoz̄ venit ad me. Perca tū cū clamore ē culpa euz̄ libertate. cū. f. quis palā a ad libitū suū peccat p̄c̄m illoz̄ fuit supbia vite a abudātia panis pp̄ quā vsq̄ ad ignoiabile libidinem prupēt a addidit. Descēdāt viderēt q̄ cla more q̄ rēt ad me ope p̄leuerit